

NESNESITELNĀ• LEHKOST VYDĀŠLĀ•VĀ•NĀ•

NedĀle, 05 ĀTMĀ-jen 2008

Je to jednoduché - kdyĀ jsou lidé, co by si koupili za tisícovku jeden obyĀejný rohlík, proĀ by nebyli lidé, kteĀtĀí takový obyĀ rohlík za tisícovku budou prodávat, Ā? Nebo ještĀ jinak: KdyĀ vám nĀkdo ĀTMekne, Ā chcete-li rohlík, on vám ĀTMekne, kde ho koupit. Ale: za tisícovku... Berete to? Ā se vám to zdá trochu padlé na hlavu? Ale jdĀte...

PotĀmebovala jsem pronajmout byt. PatĀtĀí dceĀtĀi, která je nyní mimo republiku. OtevĀela jsem si na internetu anno odpovĀdĀla na inzerát mladým manĀelĀm s dĀtem, kteĀtĀí hledali podobný byt v naši lokalitĀ. Odepsal mi pĀn, mu Zemánek. Celý natĀený, Āe pĀesnĀ takový byt hledá a kdy by se mohl pĀijít podívat. OK. V domluvený den hodinu jsme se pĀed domem sešli: dva pĀnové a já. Trochu jsem se podivila, ale v dnešní dobĀ není manĀelství dvou osob stejného pohlaví nic nového, takĀe jsem je pustila dovnitĀ, abych byt pĀedvedla. A ejhle, nejse o pár 4%, ale o „zprostĀedkovatele" a zĀjemce. Pan Zemánek totiĀ mou odpovĀĀ, ve které jsem pomĀrnĀ detailnĀ byt popsala a v pĀíloze i doplnila fotografiemi, okamĀitĀ sám vloĀil do nĀkolika inzerčních serverĀ jako svou n. Bez mého vĀdomí a souhlasu, pochopitelnĀ. Ale - to jsem se dozvĀdĀla aĀ o hodnĀ pozdĀji, takĀe nebudu pĀedbĀh událostem ... Ten druhý pĀn byl tedy jeho „obchodním partnerem". PochopitelnĀ, Āe dám-li nĀkomu cizímu klĀe bytu (pomĀrnĀ draze zaĀízeného a vybaveného), chci o tom ĀlovĀku vĀdĀt nĀco víc neĀ jen jméno. Tak jsem onoho zĀjemce vyzpovídala. Abych to zkrátila - následující jednání totiĀ probĀhlo cca bĀhem dalšiho tĀdne - jsem se mj. dozvĀdĀla, Āe sice je to pro rodinu, ale ne toho dotyĀného zĀjemce, a Āe to vlastnĀ ani není jeho manĀelka, ale manĀ nĀkoho jiného, dá se Āíci na útĀku, Āe tam vlastnĀ bydlít ani nebude a proto nepĀipadá v úvahu, aby mi Āekl její jmĀe Āe ona sice má dĀti, ale velké a v bytĀ bydlít nebudou. A také Āe ten dotyĀný zĀjemce má své trvalé bydlištĀ, dokonce relativnĀ nedaleko, ale protoĀe ho chce právĀ prodát, tak mi svou adresu nemĀĀe dát; a teĀ zrovna není nikde zamĀstnaný, tak mi bohuĀel nemĀĀe dát na sebe jiný kontakt, neĀ Āislo mobilu... A tak jsem si Āekla (a pak i onomu zĀjemci): kdyĀ má být pomĀrnĀ velký byt jen na obĀasnĀ tajné mileneckĀ schĀzky - není to pro nĀj ponĀkud drahý špás, zvláštĀ pokud není v souĀasnĀ dobĀ na tom finanĀnĀ nejlíp? Oponoval mi, Āe se musejí schĀz nĀkde potajmu, aby je nenašel její manĀel a ĀádnĀ jméno mi nemĀĀe dát, aby ji nĀkdo nepĀepadl. No, to uĀ se neudĀela a popustila svou fantazii z ĀmetĀzu: „Nebojte, tady se vám rozhodnĀ nic nestane: ve vedlejším bytĀ bydlí velice podezřívavá paní, které opravdu nic neujde, takĀe kdyby se tu nĀkdo podezĀmele pohyboval, tak vĀĀtĀe, hned zavolá policii. OstatnĀ - ten byt naproti - tam jeden policajt bydlí, je od zásahovky, takĀe si myslím, Āe strach mít opravdu nemusíte..."

Dopadlo to pĀesnĀ tak, jak jsem oĀekávala: na druhé stranĀ se pĀímo rozeĀvalo ticho, milý zĀjemce pĀerušil s tím, Āe z „tohoto obchodu nic nebude" a urychlenĀ zavĀsil. UvĀdomila jsem si, bych bývala mohla velice rychle pĀijít k odbornému vystĀhování. Za pár dnĀ mi znovu zavolal pan Zemánek, moc se omlouval, a jestli by pĀeci jen nemohl pĀivést jednu mladou rodinu. DobĀme, tak jo... KdyĀ se ozval zvonek a já otevĀtĀl stál pĀede mnou on a tĀi mládenci v rozpuku cca 23 let. „Tak který z vás je manĀelka a který dĀt?" to uĀ jsem bavila. Zemánek jen zakroutil oĀima a Āe prý jich objednal víc a Āe tohle jsou studenti a pak má ještĀ jednu a ti manĀel s dĀtem Āe pĀijdou aĀ jindy. A uĀ se hrnul dovnitĀ. No, byt jsem potĀmebovala pronajmout, tak jsem je dovnitĀ. PĀiznávám, Āe se mi pĀedstava studentských mejdanĀ nijak moc nelíbila, ale protoĀe jsem teĀ dlouho ne mezi lidmi, tak proĀ se s nimi nepobavím... Kupodivu mĀ kluci pĀijemnĀ pĀekvapili. Velmi slušní a milí, ješk nim patĀí sestra jednoho z nich, která zase s tím dalším z trojice chodí. A prý spolubydlí uĀ delši dobu, sna studii, takĀe jsou taková fajn sĀilá parta. V duchu jsem se rozhodla, Āe uĀ nebudu nikoho dalšiho hledat. Ale pan Zemánek prohlásil konĀíme, jim Āe dá vĀdĀt, jak jsem se rozhodla, a oni se taky mají doma rozhodnout, mládence vyprovodil a pĀivedl dalšiho abonenta. Zase studenta. Toho jsem také provedla bytem, ale v podstatĀ jsem byla rozhodnuta. O všem.

Panu Zemánkovi jsem sdĀlila, Āe chci poznat všechny, kteĀtĀí tam budou proto se chci sejít i s tou poslední ze ĀtveĀtice pĀedchozích studentĀ, onou dívkou. AĀ jí dá na mne telefon, Āe si s ní alespoĀ promluvit. A pak jsem se ho zĀala vyptávat. Jestli má nĀjakou smlouvu ohlednĀ pĀipadného pronĀjmu a zda by mi ji mohl poslat k nahlédnutí. (Poslal. Smlouva nic moc, v podstatĀ by si na ní v pĀipadĀ prĀšvihu právníci smlsli. JednoznaĀnĀ by ji prohlásili za neplatnou, takĀe rozhodnĀ pro mne nepouĀitelnĀ. JeštĀ štĀstí, Āe má svou.)

KdyĀ mi zavolala ona dívka, zeptala jsem se jí, jakou dohodu Āi smlouvu atd. s panem Zemánkem mají, jak se o mém bytĀ dozvĀdĀli, co jim Āekl atd. Nu, a pak jsem se právĀ vykulila: MĀj byt byl inzerován v nĀkolika serverech, vidĀ mé fotky... A prý mu musí dát jeden mĀsíĀní nĀjem. A Āádnou smlouvu Āi dohodu s ním nemají, o nĀm nic nevĀdí, jen to jméno. PĀátelĀ, víte, kolik desítek tisícikorun získáte jen tím, Āe dáte falešný inzerát do inzerčních novin (napĀ „mladí manĀelĀ hledají byt"), pak to, co vám pĀipadní zĀjemci odpoví, vzápĀtí podáte jako své inzeráty... KdyĀ to vezmete kolem a kolem, investujete do všeho asi pár stovek a dejme tomu pár hodin Āasu pĀí prohlídkách.

Uznejte, není to dokonalý zpĀsob, jak pĀijít k velice dobrému pĀíjmu? A teĀ si pĀedstavte, kolik takových lidí „obhospodaĀtĀí" za mĀsíc. A protoĀe „to je pĀeci bĀĀný, to se tak dĀlá všude", tak se nad tím l nepozastaví a kaĀdý platí... Mj. dotyĀný pan Zemánek se nikomu ze zĀastnĀných nijak nelegitimoval, neĀekl, jakĀ realitky je zamĀstnancem; na dotaz, co by mu v ní Āekli, kdyby si inkasovanou Āástku nechal, odpovĀdĀl, Āe by Āekl „majitelka si to rozmyslela". Jemu prý kaĀdý vĀĀtĀí, on to dĀlá uĀ osm let a vĀdy kaĀdý platí! Nakonec to dopr následovnĀ: jeden ze studentĀ navrhl, Āe mu dájí za kontakt kaĀdý tisícovku. Za pouhý kontakt (Āádnou smlouvu ani nic jiného) jsou ĀyĀtĀi tisíce dost. Pan Zemánek ovšem prohlásil, Āe to není moĀný, Āe to je pakatel! - ale souĀasnĀ bankovkách skoĀil témĀĀ šipku... A tak se vás, pĀátelĀ, ptám: myslíte, Āe jsme chudáka vzali na hĀ? Neboli kdyĀ „to je pĀeci bĀĀný, to se tak dĀlá vĀdycky a všude" - tak jsme mĀli platit? d@niela